

[Rager.]

hvad de skriver om, dels at Referaterne fra vore Møder er saa sandfærdige som muligt. I Gaar var der en Journalist, der behandlede Sagen i „Dagens Nyheder“, og han skrev noget saadant som, at jeg sidder her i dette høje Ting af Socialdemokraternes Naade. Det er jo en Fornærmelse mod Socialdemokraterne. Hvorfor i Alverden skulde Socialdemokraterne vælge mig ind i Tinget? De vilde da hellere se en Socialdemokrat paa min Plads, det er da en given Ting. Jeg er valgt ved radikale Stemmer alene. Jeg synes, at Udtalelser af en Mand, som skriver paa denne Maade, med saa lidt Viden om Sagen, og som desuden videre i Artiklen viser, at hele hans Kilde er fejlagtige Referater i andre Blade og ikke den Debat, der har fundet Sted her, er uendelig lidt værd. Jeg tror, at det er Boomerangen, der igen kommer frem her. Jeg tror ikke, det er mig, men denne Skribent, der skader Parlamentarismen ved en Fremgangsmaade af denne Art.

Men jeg maa sige, at mere interessant er et Referat, som „Berlingske Tidende“ bragte af det Replikskifte, som fandt Sted mellem det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ærede Medlem Hr. Pürschel og mig forleden Dag. Om det Referat vil jeg gerne sige, at det var usandfærdigt og perfidt. Jeg har ondt af den, der, efter at have overværet Forhandlingen, af partimæssige Aarsager mener sig tvunget til at affatte et saadant Referat. Jeg finder, at den paagældende, der havde underskrevet sig T. T., derigennem sætter en Plet paa sin Stand og gør sit Blad en Bjørnetjeneste. Det formelle Ansvar ligger naturligvis hos Bladets ansvarlige Redaktion, men mon den ikke, naar den herigennem muligt bliver gjort opmærksom paa Referatets Indholds Uholdbarhed, f. Eks. ved at sammenligne det med Fortrykket her fra Forhandlingerne, vil anse det for honnettest at fremsætte nogle retledende Bemærkninger? At der i øvrigt i dette Blad har været en Journalistik i denne Sag, der nogle Gange har henledt min Tanke paa salig Middagsposten, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Jeg er klar over, at det altid er farligt for Enkeltperson og særlig for en politisk Modstander af et stort Dagblad at tiltale det paa den Maade, som jeg her har gjort, men det staar for mig, som om her er et Led i en Terrorkæde; den kan næppe komme flere Takker op i Bladet, end den er kommet, og mulig vil Bladet vaagne til bedre Erkendelse.

Jeg kunde have Lyst til at spørge dette

Blad: Har det aldrig været ude for at faa forelagt en Sag, som det efter endt Undersøgelse har ment at burde bringe frem for Offentligheden, og saa er blevet mødt med et Dementi, der har vist, at trods Undersøgelsen havde Bladet ikke Ret i sit Anbringende? Jeg beder Bladet overveje, om ikke dets nære Meningsfælle, Formanden for Arbejdsgiverforeningen Hr. Julius Madsen, har været ude for noget saadant, naar han nylig har stillet Spørgsmaal om vor offentlige Arbejdsløshedsstatistik til Trods for, at han formentlig havde bedre Mulighed end jeg for at komme til virkelig positiv Sandhedserkendelse, inden han fremsatte sine Udtalelser og sine Spørgsmaal.

Jeg vil gerne have Lov til at hævde, at for mig var der, som Sagen laa, kun den Vej at gaa, som jeg gik, og jeg vil over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sige, at jeg opfatter hans kategoriske Dementi som saa absolut dækkende, at der mellem ham og mig ikke bestaar nogen Meningsforskel i Retning af, hvad vi maa anse for ønskeligt, nemlig, at alt politisk Tilskuer- og Statistarbejde ikke paa nogen Maade honoreres. Jeg kan ikke se, at der havde været noget galt eller noget fornærmeligt i, hvis det havde været det, og jeg forstaar ikke Ophidselsen, men jeg mener paa den anden Side, at det er rigtigt at have rene Linier og at vide, hvor vi er.

Jeg forstaar ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Dementi saaledes, at der er dementeret ikke alene med Hensyn til, hvad der nu finder Sted, men af den Harme, hvormed min Forespørgsel blev vist tilbage, forstaar jeg, at saa længe det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er med, vil noget saadant heller ikke finde Sted. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem er enig med mig i denne Opfattelse, og saa er der efter mit Skøn naaet ikke saa ganske lidt ved, at jeg har bragt denne Sag frem her. Vi har jo nemlig andre Steder set, hvordan en Udvikling er gaaet ad Linier, man maaske ikke havde tænkt sig, og naar man har forekastet mig, at de unge Konservative kunde være Idealister, og at jeg har sagt, at det var de ikke, saa vil jeg henvise til et andet Omraade. Vore Sportsamatører er ogsaa Idealister, men de faar tabt Arbejdsfortjeneste og alt saadant erstattet, og det er dette Princip, som jeg ud fra mit Synspunkt mener vi ikke skulde have indført i det politiske Liv herhjemme. Jeg er glad ved, at vi er enige om, at dette altsaa ikke bør ske.

Efter nu at have beskæftiget mig saa udførligt med denne Sag vil jeg gerne gøre nogle enkelte andre Bemærkninger. Ja, jeg